

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Med hensyn til skummetmælken og den kritik, der har været fremme om, at man ikke skulle tage fedt fra befolkningen, vil jeg sige, at man kan naturligvis aldrig udelukke, at der kan være enkelte, som trænger til at få mere fedtstof; men man kan vist med sandhed hævde, at den danske befolkning, den brede befolkning, ikke trænger til det. Man kan næsten ikke tage en avis uden at se alt det om at være for fed og for tyk. Skolelægerne har sagt, at der findes ikke underernærede børn, der findes fejlernærede børn. For at få en billig vare frem og forsåvidt få mere mælk anvendt tror jeg, det ville være vigtigt at få skummetmælk frem, men jeg må sige, at det, jeg har tænkt mig, er væsentlig skummetmælk til madlavning. Når hospitaler kan bruge den til syge, skulle det vel også være forsvareligt, at private bruger den. Jeg er glad for, at ministeren vil arbejde med på dette.

Med hensyn til skummetmælken kommer jeg i tanker om, at jeg, da jeg sad i mælkekommissionen, fik et meget ophidset brev fra en mand, der boedeovre i Jylland på østkysten, hvor der var mælkeordning. Han var rasende over mælkeordningen i det hele taget. Jeg har, hver gang jeg har set ham, spurgt om grunden. Ja, grunden er, at han ikke kan få skummetmælk. Sagen er den, at han er korpulent og ikke kan tåle fed mælk; han vil gerne drikke skummetmælk, men kan ikke få det. Jeg undrer mig over, at der virkelig findes mælkeordninger, hvorunder det er umuligt at få skummetmælk frem.

Til slut vil jeg endnu en gang præcisere, hvad jeg hele tiden har præciseret: det, der står for mig som det afgørende, er at sikre forbrugerne de fordele, de hidtil har haft af mælkeordningen, og forhåbentlig endda forøge dem.

Petra Petersen: Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, jeg havde sagt, at jeg var ked af, at storkapitalen slugte den lille kapital, men sådan udtrykte jeg mig nu ikke. Jeg sagde om monopolerne, at det var en kendsgerning, at monopolerne blomstrede her i landet, og at de store slugte de små, og jeg sagde det i tilslutning til, at det ærede medlem jo ikke på andre områder protesterer mod monopol.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Claussen, som fremhævede, at han var forbruger, at det er vi jo allesammen. Vi har alle drukket mælk under en eller anden form tidligere, og det gør vi vel også stadig nu og da. Men det, der forbavser mig, er, at venstres ordfører og de konservatives ordfører og nu også det ærede medlem hr. Tholstrup står som repræsentanter for handelen og ikke for forbrugerne. Jeg har den overbevisning, at ordningen har gavnet befolkningen, at den har givet billigere priser, og derfor kan jeg støtte ordningen.

Den højtærede handelsminister forsvarede skummetmælken, men mig bekendt er det sådan, at i hver 10 g sødmælk er der 10 A-vitaminer, medens der i skummetmælken ingen A-vitaminer er, og der findes færre C- og D-vitaminer i skummetmælken end i sødmælken. Og det er sådan, at A-vitaminer er nødvendige for vore børn i deres opvækst, de beskytter mod øjenssygdomme. Da jeg for første gang på et ret tidligt tidspunkt i min ungdom konsulterede en øjenlæge, sagde han til mig: De har vist hverken fået smør eller sødmælk, da De var barn. Når jeg talte om den fare, der er for vore børn ved kun at få skummetmælk, var det udfra de erfaringer, jeg selv har høstet. Det var min mælkehandler, der sagde til mig: det er familierne med børn, der køber skummetmælken. Jeg ved meget vel, at der er mange af os, der kunne trænge til at tabe nogle kilo, men jeg tror ikke, det er mig, der får skummetmælken, for jeg er i øjeblikket i stand til at købe sødmælk. Jeg er bange for, at det er min nabo med børn, der får den. Det er sådan — hvad den højtærede handelsminister godt ved — at det er ingen sag at spise havregrød, hvis man kan lide den og ikke er tvunget til at spise den hver dag; og hvis de, der hver dag må spise havregrød, havde råd til at købe de andre varer, som indeholder A-vitaminer, og give dem til deres børn, så kunne man vel forsvare det. Men det er ikke tilfældet. De, der køber skummetmælken, fordi de ikke har råd til at købe sødmælk, har heller ikke råd til at købe den frugt og de andre varer, som indeholder de A-vitaminer, deres børn skal have. Udfra det synspunkt synes jeg, det er farligt, at man taler for meget om den sunde skummetmælk.